

El tango de la punyalada

Maria Teresa Pellicer i Lleonart, L'Escala

L'or-ques - ta de La pu-nya - la - da to - ca - va un tan-go dolç i fi,

5 ijo vaig (a)nar_a(n)el ball a - quell per ba - llar i po-(gu)er-me di-ver - tir. Em

9 vaig fer a - mic amb u-na ne-na gua - pa i ros-sa com un fil d'or, i al veu - re-la tan en-ci

14 se-ra tot de se - guit vaig de-cla-rar-li el meu a - mor. Men-tres a quell tan-go ba-

18 llà-vem amb fra - ses dol-ces com la mel, vaig pro-cu-rar fer-la me-va

23 i e-lla em ju - rà ser fi - del. I al cap de molt po-ques set - ma-nes,

27 ja vaig a - nar-la a com-pa - nyar, i a - llà a les plat-ges de Sant Elm nos-tres

31 pas-sos và-rem en-ca-mi - nar. I a - llà a so-ta de u-na pe-nya con-tem-plant el mar im

36 mens, nos-tres lla - vis s'a-jun - ta-ren i tot se - guit và-rem per-dre els co-nei-xe-

40 ments. I e-lla se'n tor-na to-ta ro-ja i jo ver-mell com un pe-brot

45

i per més que ho in-ten - tés-sim, cap go-sa-va dir-se un mot. Pe - rò la ne-na més re

50

fe - ta s'al - ça i bai-xet em diu: "A - nem qu(e) el sol se'n va a la

54

pos-ta i som molt lluny de Sant Fe - liu". I en ar - ri - bar l'al-tre diu - men-ge a -

58

que - lla ne-na em va dei - xar; jo re-cor-do el jorn a - quell qu(e) amb prou

62

fei-nes po-di - a ca-mi - nar. Vaig a - nar un quant(s) de temps en cros-ses si -

66

guent la bur-la de la gent, sen - tint que tot baix mur-mu - ra - ven: "Li ve d'un

70

tan-go que li ha a-nat molt ma-la - ment". Des de lla-vors quan sen-to músi-ca, em

74

ve u - na me-na de tris - tor per-què re-cor-do a-quell tan-go, cau-sa de ma per-di-

79

ció. No vol - dri - a que cap més ros-sa em tornés a car-re-çar els neu-

83

lers. Fo - ra tan - gos ni ro-man-ços, jo no vull ba - llar mai més.